

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Zaświadczenie może być sprostowane zgodnie z art. 14 ustawy (2014:912) określającej zasady uzupełniające dotyczące jurysdykcji sądów oraz uznania i międzynarodowego wykonania niektórych orzeczeń (art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie europejskiego tytułu egzekucyjnego).

Artykuł 14 ustawy (2014:912) określającej zasady uzupełniające dotyczące jurysdykcji sądów oraz uznania i międzynarodowego wykonania niektórych orzeczeń

Jeżeli – ze względu na oczywistą omyłkę pisarską – zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego nie odpowiada treści wyroku, dokumentu urzędowego bądź postanowienia, zaświadczenie powinno zostać sprostowane przez sąd bądź organ, który je wydał. Od postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy.

Zaświadczenie może zostać uchylone zgodnie z art. 15 ustawy (2014:912) określającej zasady uzupełniające dotyczące jurysdykcji sądów oraz uznania i międzynarodowego wykonania niektórych orzeczeń (art. 10 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie europejskiego tytułu egzekucyjnego).

Artykuł 15 ustawy (2014:912) określającej zasady uzupełniające dotyczące jurysdykcji sądów oraz uznania i międzynarodowego wykonania niektórych orzeczeń

Jeżeli zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego zostało wydane niezgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu w sprawie europejskiego tytułu egzekucyjnego, zostaje uchylone przez sąd bądź organ, który je wydał.

Zanim zaświadczenie zostanie uchylone, strony powinny mieć możliwość wyrażenia swojej opinii, chyba że jest to bezprzedmiotowe.

Od postanowienia o uchyleniu zaświadczenia nie przysługuje środek odwoławczy.

2. Procedury kontroli (art. 19 ust. 1)

Postępowanie na potrzeby ponownego zbadania orzeczenia można wszcząć w drodze wniesienia środka odwoławczego (*överklagande*) zgodnie z rozdziałem 50 art. 1 kodeksu postępowania sądowego (*rättegångsbalken*), skargi o wznowienie postępowania (*återvinning*) na podstawie rozdziału 44 art. 9 kodeksu postępowania sądowego, skargi o wznowienie postępowania (*återvinning*) na podstawie art. 52 ustawy (1990:746) o nakazach zapłaty (*betalningsföreläggande*) i udzielaniu pomocy w szczególnych sytuacjach (*handräckning*), wniosku o przywrócenie terminu (*återställande av försutten tid*) na podstawie rodz. 58 art. 11 kodeksu postępowania sądowego lub skargi ze względu na popełnienie poważnego błędu formalnego (*klagan över domvilla*) na podstawie rodz. 59 art. 1 kodeksu postępowania sądowego (art. 19 rozporządzenia w sprawie europejskiego tytułu egzekucyjnego).

Rozdział 50 art. 1 kodeksu postępowania sądowego

Strona mająca zamiar wnieść środek odwoławczy od wyroku sądu rejonowego (*tingsrätt*) w sprawie cywilnej powinna zrobić to na piśmie. Środek odwoławczy należy wnieść do sądu rejonowego. Sąd powinien otrzymać środek odwoławczy w terminie trzech tygodni od dnia doręczenia wyroku.

Rozdział 44 art. 9 kodeksu postępowania sądowego

Strona, wobec której zapadł wyrok zaoczny, może wnieść o ponowne rozpoznanie sprawy w sądzie, w którym pierwotnie wszczęto postępowanie, w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym wyrok został tej stronie doręczony. Jeżeli strona nie złoży wniosku o wznowienie postępowania, od wyroku nie przysługują środki zaskarżenia w zakresie, w jakim zapadł on na niekorzyść strony, która była nieobecna na rozprawie.

Skargę o wznowienie postępowania należy wnieść na piśmie. Jeżeli wyrok zaoczny zapadł bez przeprowadzenia rozprawy, skarga musi zawierać wszystkie elementy, które byłyby wymagane od wnioskodawcy na potrzeby rozprawy.

Rozdział 58 art. 11 kodeksu postępowania sądowego

Jeżeli strona z uzasadnionych powodów nie dochowała terminu wniesienia środka odwoławczego od wyroku bądź postanowienia lub terminu wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego, termin można przywrócić na wniosek tej strony.

Rozdział 59 art. 1 kodeksu postępowania sądowego

Wyrok, któremu przysługuje moc rzeczy osądzonej, może zostać uchylony z powodu poważnych błędów formalnych na wniosek osoby, której prawa wyrok ten narusza:

1. jeżeli sprawa została rozpoznana, chociaż istniała przesłanka niedopuszczalności, którą sąd wyższej instancji rozpoznający sprawę ma obowiązek uwzględnić z urzędu;
2. jeżeli wyrok został wydany przeciwko osobie, która nie została należycie wezwana i nie stawiła się na rozprawie, bądź jeżeli wyrok narusza prawa osoby, która nie była stroną sporu;
3. jeżeli wyrok jest sformułowany tak niejasno lub jest tak niekompletny, że sąd nie może wywnioskować z niego rozstrzygnięcia co do istoty sprawy;
4. jeżeli w toku postępowania doszło do innego poważnego błędu formalnego, co mogło wpłynąć na ostateczne rozstrzygnięcie sprawy.

Skarga ze względu na poważny błąd formalny, o której mowa w pkt 4 powyżej, opierająca się na okolicznościach, które nie zostały wcześniej przywołane, zostaje oddalona, chyba że skarżący może wykazać, że nie mógł ich przywołać w toku postępowania lub miał inny poważny powód, dla którego tego nie uczynił.

Rozdział 52 ustawy (1990:746) o nakazach zapłaty i udzielaniu pomocy w szczególnych sytuacjach

Jeżeli pozwany nie zgadza się z wyrokiem w sprawie o wydanie nakazu zapłaty bądź udzielenie pomocy, może wnieść o wznowienie postępowania.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Na potrzeby zaświadczenia akceptujemy następujące języki: szwedzki i angielski.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Jeżeli szwedzka Rada ds. Dobrobytu Socjalnego (*Socialnämnd*) wydała dokument urzędowy, może także wydać w tej sprawie zaświadczenie europejskiego tytułu wykonawczego.

Ostatnia aktualizacja: 22/09/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.